

ORAYA GİDİP DE GELEN VAR

HASAN PİR

“Vermek istemeseydi, istemek vermezdi”

Allah (c.c.); yarattığı en basit bir mahlûkun en basit bir ihtiyacını bile cevapsız bırakmazken, kendisine muhatap olarak yarattığı eşref-i mahlûkat olan insanın “ebedi yaşamak” gibi en büyük bir ihtiyacını cevapsız bırakması düşünülebilir mi?

İnsan için en büyük ihtiyaç; “hiç ölmek, ebedi yaşamaktır.”

Allah; insanın bu en büyük ihtiyacı için ahiret yurdunu yaratmıştır.

“Oraya, yani ahirete hiç gidip de gelen var mı?” sorusunu zaman zaman duyarız.

Öncelikle bu sorunun mantığını şu olaya benzetmek mümkündür:

Bir anne karnında iki bebek düşünelim. Bunlar birbirleriyle konuşup, sohbet ederken, kardeşlerden biri diğerine “Bizim ağabey ve ablalarımız varmış. On sene önce dünya denilen yere gitmişler. Şimdi orada diğer insanlarla mutlu, bahtiyar bir şekilde yaşıyorlarmış...” Bu sözleri duyan diğer kardeşin; “İnanmam, hiç oraya gidip de gelen var mı?..” şeklindeki itirazı mantıklı bir yaklaşım olur mu? İşte ahiret için de, “hiç oraya gidip de gelen var mı?” sorusunun mantığı benzer mantık değil midir?

Dünyaya gelen hangi insan tekrar anne karnına, o dar ve karanlık yere dönmek ister ki?..

Ahiret’in dünyaya nispet ve kıyası, dünyanın anne karnına nispet ve kıyası gibidir. Ahiret diyarına göçen insanın tekrar geri dönmesine lüzum kalmayacağı gibi, ihtiyaç da olmayacaktır.

Ahiret; Allah’ın vaat ettiği bir yurt, bir mekân... Mademki Allah, bütün ilahi kitaplarda ve nihayet son olarak da Kur’an’da ahireti yarattığını söylüyorsa o zaman kimin itiraz etmeye hakkı ve haddi olabilir ki...

Kur’an-ı Kerim’de 120’ye yakın Ayet’te “Ahiret” kavramı yer alıyor. Bunlardan bir tanesi de En’âm Sûresi 32. Ayettir. Bu ayette Allah (c.c.) şöyle buyuruyor: “Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Müttakî olanlar için ahiret yurdu muhakkak ki daha hayırlıdır. Hâla akıl erdiremiyor musunuz?”

Bu kadar kuvvetli delillere rağmen hâlâ soru soranlar için “Ahirete gidip, oraları gezip, gelip bize anlatan elbette biri var” diyoruz.

Allah (c.c.), Peygamberimiz Hz. Muhammed’i (a.s.v.) Miraç gecesinde dünyevi vücudu ile ahiret âlemlerine götürüp, gezdirip, oraları gösterip tekrar geri getirmiştir. Peygamberimiz de oralarda gördüklerini tek tek sahabelerine anlatmıştır.

Peygamberimiz Hz. Muhammed’in dünyevî bedeni ile yaptığı Miraç yolculuğunda ötelerde neler gördüğünü Bediüzzaman Hazretleri Risale-i Nur Külliyyatı’nın Sözler kitabında Otuzbirinci Söz bölümünde çok geniş olarak anlatmaktadır. Bediüzzaman Hazretleri’nin Miraç’ın meyveleri bölümünde anlattığı şeyler, tam da ölüm ötesini merak eden biz insanlar için çok güzel cevaplar niteliğindedir. Bediüzzaman Hazretleri; Peygamberimiz Hazreti Muhammed’in Miraç mucizesiyle ötelerde neler gördüğünü ve insanlığa hangi güzellikleri getirdiğini şöyle sıralıyor:

“...Erkân-ı imaniyenin hakaikini gözle görüp, melâikeyi, Cenneti, âhireti, hattâ Zât-ı Zülcelâli gözle müşahade etmek, kâinata ve beşere öyle bir hazine ve bir nur-u ezelî ve ebedî bir hediye getirmiştir...”

“..Sâni-i Mevcudat ve Sahib-i Kâinat ve Rabbü’l-Âlemîn olan Hâkim-i Ezel ve Ebedin marziyât-ı Rabbâniyesi olan İslâmiyetin-başta namaz olarak-esasatını cin ve inse hediye getirmiştir...”

“...Saadet-i ebediyyenin definesini görüp, anahtarını alıp getirmiş, cin ve inse hediye etmiştir. Evet, Mirac vasıtasıyla ve kendi gözüyle Cenneti görmüş,

saadet-i ebediyenin vücudunun müjdesini cin ve inse hediye etmiştir...”

“...Rüyet-i cemâlullah meyvesini kendi aldığı gibi, o meyvenin her mü'mine dahi mümkün olduğunu cin ve inse hediye getirmiştir...” (Kaynak: B.S.N. Risale-i Nur Külliyyatı Sözler Kitabı – Diyanet Vakfı Yayınları)

Buhari, Müslim ve Nesai gibi Kütüb-ü Sitte'nin meşhur kitaplarında Peygamberimiz Hz. Muhammed'in Miraç yolculuğunda ötelere gördükleri geniş olarak anlatılmaktadır. Biz sadece iki kısa örnek verelim:

Peygamberimize Cennet sorulduğunda Efendimiz şöyle cevap verir: “Ne göz görmüş ne kulak işitmiş ne de beşer kalbine hutur edilmiş.” Yani dünyadaki insanların hayal ve düşüncelerinin çok ötesinde bir güzellik...

Peygamberimiz, Cehennem'i de şöyle anlatır: “Burada bana Cehennem gösterildi. Orada, çeşitli şekillerde azab gören kavimler gördüm. Dudakları deve dudağı gibi bir kavim gördüm ki, başlarına birtakım memurlar konmuş, dudaklarını kesiyorlar. Bunların kim olduklarını sorunca Cebrail, yetim malı yiyenler olduklarını söyledi. Yine orada cife (pislik) yiyen zinakârlar, kendi etlerini yiyen gıybetçiler, yerlerde ve Firavun hanedanının ayakları altında çiğnenen faizciler, baş aşağı ayaklarından asılmış, zina eden ve çocuklarını öldüren kadınlar gördüm.”

Her şeye kadir, kudreti sonsuz Allah (c.c.), ahireti yarattığını haber veriyorsa ve Peygamberimiz hayatta iken, dünyevi bedeni ile ve Miraç Mucizesi ile Peygamberimize ahiret alemlerini gösteriyorsa ve Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (a.s.v.) de bu haberi tasdik edip: “Allah beni oralara götürdü, oraları gezdirip, tekrar geri getirdi” diyorsa; ahiretle ilgili olarak tereddüt edip, şüpheler taşımanın ve “Hiç oraya gidip de gelen var mı?” gibi hezeyanlı sözler sarf etmenin bir anlamı olur mu?

İnsana “isteme” duygusu veren ve bu duygu ile insanın istediği her şeyi yaratmış olan Allah, insanın istediği en önemli şey olan “ebedi yaşamayı ve ebedi yaşanacak olan ahireti” de yaratmıştır. Çünkü Allah (c.c.); “Vermek istemeseydi, istemek vermezdi...”

Unutmamak gerekir ki Ahiret'in varlığı, bütün insanlar için dünyada duydukları en önemli haber ve en güzel müjdedir.

Yazımızı, başlık cümlemiz ile bitirmiş olalım: “Evet, oraya (Ahirete) gidip de gelen var”

Yarın idrak edeceğimiz Kurban Bayramı'nızı da bu vesile ile tebrik ediyorum.

Güzel günler dileğiyle.